

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. v právní věci

žalobce: **hlavní město Praha**
sídlem Mariánské náměstí 2, Praha
zastoupený JUDr. Vilémem Podešvou, LL.M., advokátem
ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.
sídlem Na Pankráci 1683/137, Praha

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno

za účasti: **1) TRADE CENTRE PRAHA a.s.**
sídlem Blanická 1008/28, Praha
2) ELTODO OSVĚTLENÍ, s.r.o.
sídlem Novodvorská 1010/14, Praha
zastoupený JUDr. Josefem Chýlem, Ph.D, obecným zmocněncem
bytem Rozárka 25, Brno

o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného č.j. ÚOHS-R0068,0082/2017/VZ-21978/2017/323/EBr ze dne 31.7.2017

takto:

- I. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS R0068,0082/2017/VZ-21978/2017/323/EBr ze dne 31.7.2017 a rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S0004/2017/VZ-10823/2017/541/MSc ze dne 28.3.2017 se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 19 456 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Viléma Podešvy, LL.M., advokáta, ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o., sídlem Na Pankráci 1683/137, Praha.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí předsedy žalovaného č.j. ÚOHS-R0068,0082/2017/VZ-21978/2017/323/EBr ze dne 31.7.2017, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti prvostupňovému rozhodnutí žalovaného č.j. ÚOHS-S0004/2017/VZ-10823/2017/541/MSc ze dne 28.3.2017. Žalovaný uložil zákaz plnění příkazní smlouvy č. PRK/83/04/026346/2016 uzavřené mezi žalobcem a 1. osobou zúčastněnou na řízení (dále jen „TCP“), jejímž předmětem bylo zajištění obstarávání správy veřejného osvětlení ze strany TCP v zastoupení žalobce jeho jménem a na jeho účet, a to při využití postupu podle § 63 odst. 5 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“).
2. Žalovaný dospěl k závěru, že tato smlouva byla uzavřena přes zákaz jejího uzavření stanovený § 246 odst. 1 písm. b) ZZVZ, neboť ji žalobce uzavřel dne 27.12.2016, tedy „do doby doručení rozhodnutí o námitkách stěžovateli“, které byly žalobci podány dne 23.12.2016 a které žalobce odmítl až rozhodnutím ze dne 6.1.2017. Účinnost zákazu byla stanovena podle § 264 odst. 3 ZZVZ uplynutím 6 měsíců od právní moci rozhodnutí. Aplikovatelnost tzv. blokační lhůty podle § 246 odst. 1 písm. b) ZZVZ žalovaný dovodil na základě úvahy, podle níž bez absolutního účinku blokační lhůty při podání námitek podle § 241 odst. 2 písm. c) ZZVZ by jeho přezkumná pravomoc závisela na tom, zda zadavatel (tu žalobce) označí svůj postup mimo zadávací řízení za postup podle § 11 ZZVZ. Žalovaný tak odmítl argumenty žalobce, které uplatňoval ve správním řízení, podle nichž pokud zadavatel směřuje k uzavření smlouvy na základě postupu dle § 11 ZZVZ, kdy se takové uzavření smlouvy nepovažuje za zadání veřejné zakázky, nelze podat proti takovému postupu námitky ve smyslu ustanovení § 241 odst. 2 písm. c) ZZVZ, jelikož se jedná o námitky směřující proti postupu zadavatele směřujícímu k zadání veřejné zakázky, k čemuž v takovém případě ve výsledku nedojde; podle žalovaného smyslem námitek dle § 241 odst. 2 písm. c) ZZVZ je obrana dodavatelů v situacích, kdy dle jejich názoru dochází k nezákonnému postupu zadavatele využívajícího neoprávněně výjimky ze ZZVZ, tedy že fakticky dochází k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení v rozporu se ZZVZ. Pokud podle žalovaného k takové situaci dojde, námitky cílí proti postupu zadavatele, který směřuje k faktickému zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení v rozporu se ZZVZ. Při opačném výkladu (jak jej zastával žalobce) by podle žalovaného postačilo, aby zadavatel svůj postup mimo zadávací řízení jednoduše označil jako postup podle § 11 ZZVZ, čímž by znemožnil jakoukoli možnost obrany ze strany dodavatelů proti nezákonnému postupu zadavatele, což by šlo zcela proti smyslu úpravy účinného přezkumu postupu zadavatelů při postupu mimo zadávací řízení. Proto podle žalovaného bez ohledu na to, že vztah mezi žalobcem a TCP je vertikální spoluprací podle § 11

ZZVZ, byl žalobce vázán tzv. blokační lhůtou podle § 246 odst. 1 ZZVZ, v níž nemohl smlouvu uzavřít.

3. To žalobce v podané žalobě zpochybňuje a dovozuje, že při uzavírání smlouvy v rámci vertikální spolupráce podle § 11 ZZVZ nebyl vázán tzv. blokační lhůtou podle § 246 odst. 1 ZZVZ.

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

4. Žalobce argumentuje shodně jako ve správním řízení. Podle žalobce nelze v případě vertikální spolupráce podle § 11 ZZVZ podávat námitky, neboť vertikální spolupráce vůbec není zadáváním. Stěžovatel (2. osoba zúčastněná na řízení) proto nebyl aktivně legitimován k podání námitek podle § 241 odst. 2 písm. c) ZZVZ, nemohlo proto jejich podáním dojít k aktivaci tzv. blokační lhůty podle § 246 odst. 1 písm. b) ZZVZ a žalobce neporušil ZZVZ, když před uplynutím tzv. blokační lhůty uzavřel s TCP smlouvu. Žalovaný měl zkoumat jediné to, zda byly splněny podmínky pro vertikální spolupráci podle § 11 ZZVZ, tím se přitom nezabýval. Kromě toho při ukládání zákazu plnění žalovaný nepřihlédl ke všem rozhodným skutečnostem; měl odklad účinnosti zákazu stanovit delší anebo neměl zákaz ukládat vůbec.
5. Proto žalobce považuje napadené rozhodnutí za nesprávné a nezákonné a navrhuje jeho zrušení. Na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejší soudem, i na jednání, které ve věci proběhlo.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného

6. Žalovaný žalobní argumentaci odmítá a setrvává na svých závěrech, na nichž založil napadené jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí. Proto žalovaný navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout. I žalovaný na svém procesním postoji setrval během celého řízení před zdejší soudem, i na jednání, které ve věci proběhlo.
7. Názor žalovaného sdílí i 2. osoba zúčastněná na řízení.

IV. Posouzení věci

8. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.)
9. Zdejší soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.); vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Sporu není o otázkách skutkových, nýbrž právních; podstatou sporu je odlišný náhled žalobce a žalovaného na oprávnění podat námitky v případě kontraktace smlouvy uzavírané v rámci vertikální spolupráce podle § 11 ZZVZ a z toho plynoucí povinnost zadavatele dodržet tzv. blokační lhůtu podle § 246 ZZVZ, během níž nelze uzavřít v rámci vertikální spolupráce smlouvu. Zdejší soud souhlasí se žalobcem.
11. Podle § 2 odst. 1 ZZVZ se zadáním veřejné zakázky pro účely tohoto zákona rozumí uzavření úplatné smlouvy mezi zadavatelem a dodavatelem, z níž vyplývá povinnost dodavatele poskytnout dodávky, služby nebo stavební práce. Za zadání veřejné zakázky se považuje uzavření

smlouvy, kterou se zakládá pracovněprávní nebo jiný obdobný vztah, nebo smlouvy upravující spolupráci zadavatele při zadávání veřejné zakázky podle § 7 až 12, § 155, 156, 189 a 190.

12. Podle § 11 odst. 1 ZZVZ se za zadání veřejné zakázky nepovažuje uzavření smlouvy, kterou uzavírá veřejný zadavatel s jinou právnickou osobou jako dodavatelem, pokud a) sám nebo společně s jinými veřejnými zadavateli ovládá tuto osobu obdobně jako své vnitřní organizační jednotky, b) v takto ovládané osobě nemá majetkovou účast jiná osoba než ovládající veřejný zadavatel nebo ovládající veřejní zadavatelé a c) více než 80 % celkové činnosti takto ovládané osoby je prováděno při plnění úkolů, které jí byly svěřeny ovládajícím veřejným zadavatelem nebo ovládajícími veřejnými zadavateli nebo jinými právnickými osobami, které ovládající veřejný zadavatel nebo veřejní zadavatelé rovněž ovládají jako své vnitřní organizační jednotky.
13. Podle § 241 odst. 1 ZZVZ námitky může podat dodavatel, kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním podlimitní nebo nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 nebo se zvláštními postupy podle části šesté hrozí nebo vznikla újma. Podle § 241 odst. 2 ZZVZ se námitky podle odstavce 1 podávají písemně a lze je podat proti a) všem úkonům nebo opomenutím zadavatele v zadávacím řízení a zvláštnímu postupu podle části šesté, včetně stanovení zadávacích podmínek, b) volbě druhu zadávacího řízení nebo režimu veřejné zakázky, nebo c) postupu zadavatele, který směřuje k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení v rozporu se ZZVZ.
14. Podle § 246 odst. 1 písm. b) ZZVZ zadavatel nesmí uzavřít smlouvu s dodavatelem do doby doručení rozhodnutí o námitkách stěžovateli, byly-li námitky podány.
15. Žalovaný nezpochybuje, že příkazní smlouva č. PRK/83/04/026346/2016 uzavřená mezi žalobcem a TCP je smlouvou uzavíranou v rámci vertikální spolupráce podle § 11 ZZVZ. Sice tuto otázku ve svých rozhodnutích výslovně neřeší, svoji argumentaci však vede ke konstrukci žalobce, podle níž o postup v rámci § 11 ZZVZ šlo.
16. Podle zdejšího soudu jestliže uzavření smlouvy podle § 11 ZZVZ (stejně jako jiné postupy v rámci § 7 až 12 ZZVZ) není zadáním veřejné zakázky (§ 2 odst. 1 ZZVZ, § 11 odst. 1 ZZVZ), pak ten, kdo k žalobci podal před uzavřením takové smlouvy námitky (2. osoba zúčastněná na řízení), nebyl k jejich podání aktivně legitimován, neboť námitky lze podat pouze proti úkonům nebo opomenutím zadavatele v zadávacím řízení, volbě druhu zadávacího řízení nebo postupu zadavatele, který směřuje k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení.
17. Uzavírání smluv v rámci vertikální spolupráce podle § 11 ZZVZ není výjimkou z povinnosti zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení, nýbrž vůbec nejde o zadání veřejné zakázky. Jednak to plyne přímo z textu § 2 odst. 1 ZZVZ a § 11 odst. 1 ZZVZ. Plyne to pak také ze systematiky ZZVZ; § 2 odst. 1 ZZVZ stanoví, jaké postupy vůbec nejsou zadáním, a teprve ve vztahu k postupům, které zadáním jsou, lze zkoumat eventuální naplnění některé z výjimek z povinnosti zadávat veřejnou zakázku v zadávacím řízení, popř. konkrétní postup v zadávacím řízení, který měl zadavatel zvolit, nelze-li žádnou výjimku dovést. Plyne to rovněž z jasného úmyslu zákonodárce; podle důvodové zprávy k návrhu § 2 ZZVZ, www.psp.cz, „... *oproti předchozí právní úpravě není definován pojem zadávání. Tento pojem je v textu zákona používán v jeho obecném významu a zahrnuje tak nejen zadávání veřejných zakázek v zadávacím řízení, ale i zadávání veřejných zakázek mimo něj, a to například pokud jde o výjimky nebo o zadávání zakázek osobou, která není zadavatelem apod. Zadáním veřejné zakázky ... není uzavření smluv o spolupráci zadavatelů vymezených v § 7 a § 12. Uvedené výchy smluvních vztahů se zadavatelem (pracovněprávní smlouvy, spolupráce mezi zadavateli) nemusejí být konečné. Zadáním veřejné zakázky není uzavření takové smlouvy, která nenaplňuje zákonné znaky zadání veřejné*

zakázky. V takovém případě uzavření smlouvy není tímto zákonem regulováno vůbec...“. To koresponduje s unijní úpravou, která byla do ZZVZ promítnuta; podle čl. 12 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26.2.2014, o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (dále jen „zadávací směrnice“), veřejná zakázka zadaná veřejným zadavatelem soukromoprávní či veřejnoprávní právnické osobě spadá mimo oblast působnosti této směrnice, pokud jsou splněny tam uvedené podmínky, věcně odpovídající podmínkám uvedeným v § 11 odst. 1 ZZVZ.

18. Není-li tedy kontraktace smlouvy v rámci vertikální spolupráce podle § 11 ZZVZ výjimkou z povinnosti zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení, nýbrž vůbec nejde o zadání veřejné zakázky, pak na takový postup, který není zadáním, nedopadá oprávnění dodavatelů podat námitky podle § 241 ZZVZ. Kroky směřující k uzavření smlouvy v rámci vertikální spolupráce podle § 11 ZZVZ totiž nejsou úkonem (ani opomenutím) zadavatele v zadávacím řízení (§ 241 odst. 2 písm. a/ ZZVZ), neboť žádné zadávací řízení neprobíhá, nedochází k nim ani v rámci volby druhu zadávacího řízení nebo režimu veřejné zakázky (§ 241 odst. 2 písm. b/ ZZVZ), neboť žádné zadávací řízení neprobíhá, a nejsou ani součástí žádného postupu zadavatele, který směřuje k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení (§ 241 odst. 2 písm. c/ ZZVZ), neboť tento postup není zadáním a nemůže k němu tedy ani směřovat (§ 2 odst. 1 ZZVZ, § 11 odst. 1 ZZVZ). Pravidlo podle § 241 odst. 1 ZZVZ přitom nepředstavuje obecnou kategorii případů, v nichž lze podat námitky (nejde o pravidlo charakteru generální klauzule k pravidlům podávaným z § 241 odst. 2 ZZVZ), neboť výčet případů, v nichž námitky podat lze, vyplývá právě z § 241 odst. 2 ZZVZ, a to taxativně.
19. Je-li běh tzv. blokační lhůty podle § 246 odst. 1 písm. b) ZZVZ vázán na podání námitek, musí se jednat o oprávněné podání námitek, nikoli tedy vyloučené na základě § 241 ZZVZ.
20. Nemožnost podat námitky v nyní posuzované věci, a tím nesplnění hypotézy pro aktivaci tzv. blokační lhůty, je vůlí zákonodárce (podle shora citované důvodové zprávy uzavření smlouvy podle § 11 odst. 1 ZZVZ „...není tímto zákonem regulováno vůbec...“). Tato vůle zákonodárce je přitom, jak zdejší soud shora uvedl, v souladu s „výlukou“ ve vztahu k regulaci procesů směřujících k uzavření smlouvy v rámci vertikální spolupráce, jež plyne ze zadávací směrnice (čl. 12 odst. 1); podle ní (v případech, na které na české vnitrostátní úrovni zákazkového zákonodárství dopadá společně § 2 odst. 1 ZZVZ a § 11 odst. 1 ZZVZ) uzavření takové smlouvy „...spadá mimo oblast působnosti této směrnice...“. Zdejší soud sice rozumí žalovanému v jeho snaze o subsumpci uzavírání smluv v rámci vertikální spolupráce pod přezkumné procesy, zároveň však souhlasí se žalobcem, že právní názor, na němž žalovaný napadené rozhodnutí vystavěl, vyjadřuje spíše „přání“ žalovaného bez zákonné opory; tomu ostatně nasvědčuje i vedení argumentace žalovaného v bodu 41. napadeného rozhodnutí, podle něhož „...i přesto, že zákon v § 11 odst. 1 výslovně uvádí; že vertikální spolupráce mezi zadavatelem a jinou právnickou osobou jako dodavatelem se nepovažuje za zadání veřejné zakázky, nelze s ohledem na smysl institutu námitek říci, že v případě, kdy bude zadavatel směřovat k uzavření smlouvy s dodavatelem na základě vertikální spolupráce, nebude možné se proti takovému postupu ze strany dodavatelů bránit...“.
21. Nadto zdejší soud nesouhlasí se žalovaným ani v tom, že výklad zastávaný žalobcem (a zdejším soudem) by vedl k odepření možnosti obrany dodavatelů proti jednání zadavatelů v rámci uzavírání smluv v režimu § 11 odst. 1 ZZVZ, což by šlo zcela proti smyslu úpravy účinného přezkumu postupu zadavatelů. Podle zdejšího soudu totiž ani nemožnost podat námitky (a vyvolat tím řízení o přezkoumání úkonů zadavatele) neznemožňuje dodavatelům nesouhlasícím s uzavřením smlouvy v režimu § 11 odst. 1 ZZVZ podat návrh na uložení zákazu plnění smlouvy podle § 254 odst. 1 písm. a) ZZVZ (výlučně však s argumentací, že podmínky vertikální

spolupráce podle § 11 ZZVZ nebyly splněny), jak se ostatně i v nyní posuzované věci stalo; v takovém případě není návrh vázán na předchozí bezvýsledné podání námitek. K odeprání obrany dodavatelů tudíž nedochází, nehledě k možnosti žalovaného zahájit správní řízení z moci úřední (§ 249 ZZVZ), jež může být zaměřeno na otázku důvodnosti (oprávněnosti) uzavírání smlouvy v režimu § 11 odst. 1 ZZVZ a jemuž také jakékoli bezvýsledné podání námitek nemusí předcházet, byť lze uznat, že přístup žalovaného k informacím o tom, že probíhá kontraktace smlouvy v režimu vertikální spolupráce podle § 11 odst. 1 ZZVZ předtím, než je smlouva uzavřena, je omezený.

22. Navíc nemožnost brojit námitkami proti krokům při kontraktaci smlouvy v rámci vertikální spolupráce podle § 11 odst. 1 ZZVZ a z toho plynoucí nemožnost aktivace tzv. blokační lhůty podle § 246 ZZVZ může dobře odpovídat i reálnému zadavatelskému prostředí; smlouvy v režimu § 11 odst. 1 ZZVZ nejsou uzavírány na volném trhu, jde totiž o smlouvy uzavírané mezi samotnými veřejnými zadavateli (podle zdejšího soudu ten, kdo splňuje podmínky dodavatele v rámci vertikálního vztahu podle § 11 odst. 1 ZZVZ, nejspíše vždy bude veřejným zadavatelem podle § 4 odst. 1 písm. e/ ZZVZ), jež mohou být uzavírány operativně, bez jakýchkoli úvah ohledně zadávacích podmínek, při jejichž respektování se lze o uzavření smlouvy ucházet, v rámci kompetencí, jež strany smlouvy coby veřejní zadavatelé již předem podle ZZVZ jinak mají. Může tím sice dojít (a z logiky věci i dochází) k eliminaci reálné soutěže o získání veřejné zakázky dodavatelem stojícími vně, jde však o eliminaci zákonem předvídanou. To s sebou může přinášet i důsledky do omezení (nikoli vyloučení, jak shora uvedeno) dohledových procesů ze strany žalovaného.
23. Dovožovat možnost podání námitek podle § 241 ZZVZ (a tím nutnost zadavatele respektovat tzv. blokační lhůtu podle § 246 ZZVZ) je konečně problematické i s ohledem na určení okamžiku, od něhož by se lhůta pro podání námitek měla odvíjet. Lhůty pro podání námitek se totiž odvíjejí ode dne, kdy se stěžovatel (před uzavřením smlouvy) dozvěděl o domnělém porušení ZZVZ zadavatelem (§ 242 odst. 1 ZZVZ), popř. ode dne, kdy byly uveřejněny či doručeny úkony zadavatele oznamované v dokumentech, které je třeba uveřejňovat či adresně oznamovat (§ 242 odst. 2 ZZVZ), žádné takové úkony však při kontraktaci smluv v režimu § 11 odst. 1 ZZVZ stanoveny nejsou a neexistuje ani jasný okamžik, k němuž by se stěžovatel vůbec mohl dozvědět, že ke kontraktaci smlouvy v režimu § 11 odst. 1 ZZVZ dochází. Vyhovět výkladu žalovaného by za tohoto stavu znamenalo dovozovat povinnost zadavatele vyčkávat s uzavřením smlouvy neomezeně dlouho; okamžik uplynutí tzv. blokační lhůty podle § 246 ZZVZ by pro zadavatele vůbec nebyl spolehlivě seznatelný, což by vyvolávalo do budoucna (především pro zadavatele) stav trvalé nejistoty.
24. Zdejší soud tedy souhlasí se žalobcem, že 2. osoba zúčastněná na řízení nebyla aktivně legitimována k podání námitek podle § 241 odst. 2 písm. c) ZZVZ, nemohlo proto jejich podáním dojít k aktivaci tzv. blokační lhůty podle § 246 odst. 1 písm. b) ZZVZ, a tedy žalobce neporušil ZZVZ, když před uplynutím tzv. blokační lhůty uzavřel s TCP smlouvu.
25. Napadené rozhodnutí je založeno na nesprávné aplikaci ZZVZ na zjištěný skutkový stav, a již uvedené je důvodem pro jeho zrušení pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s.ř.s. a k vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s.ř.s. Tato nezákonnost přímo stíhá i rozhodnutí prvostupňové, podle zdejšího soudu bez možnosti nápravy v rámci řízení druhostupňového, a proto zdejší soud podle § 78 odst. 3 s.ř.s. zrušil i rozhodnutí prvostupňové. Pro další řízení před žalovaným, v němž je žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), již není třeba zabývat se zbylými částmi žalobní argumentace.

V. Náklady řízení

26. O nákladech řízení účastníků bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovaný nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. To náleží procesně úspěšnému žalobci. Jemu vznikly důvodně a účelně vynaložené náklady na soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč (rozhodnutí o přiznání odkladného účinku žalobě bylo po jeho vydání zrušeno zčásti pro odpadnutí důvodů, zčásti pro dodatečné zjištění jejich neexistence, a proto za návrh na přiznání odkladného účinku žalobci náhrada nákladů řízení nepřisluší) společně s náklady právního zastoupení ve výši 16 456 Kč (čtyři úkony právní služby spočívající v převzetí věci a přípravě zastoupení, podání žaloby, podání repliky a účasti na jednání zdejšího soudu po 3 100 Kč společně se čtyřmi režijními paušály po 300 Kč podle § 11 odst. 1 písm. a/, d/ a g/ a § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, s připočtením částky odpovídající DPH), celkem tedy 19 456 Kč. K jejich zaplacení byla žalovanému stanovena přiměřená lhůta.
27. Osobám zúčastněným na řízení zdejší soud neuložil žádnou povinnost, na jejíž splnění by se vázal vznik nákladů řízení, a k náhradě jiných nákladů zdejší soud neshledal důvod (§ 60 odst. 5 s.ř.s.), proto bylo rozhodnuto, že tyto osoby právo na náhradu nákladů řízení nemají.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 11. dubna 2019

David Raus v.r.
předseda senátu